

РЕШЕНИЕ

№ 1717

гр. София, 15.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав,
в публично заседание на 07.03.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **12084** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК, във вр. с чл. 220 от ЗМ.

Образувано е по жалба на „Амичи 2018“ ЕООД, [населено място], срещу Решение № 32-622832 / 08. 11. 2023 г. на директора на Териториална дирекция Митница Б..

В жалбата се излагат съображения, че в хода на административното производство са допуснати съществени процесуални нарушения – жалбоподателят не е запознат с извършената последваща проверка на осъществен от него внос на употребяван автомобил. Сочи се нарушение на основни принципи по АПК. Поддържа, че при вноса на автомобилите е представил всички необходими документи за определяне на дължимите задължения, които са приети от митническите служители и чиято доказателствена стойност не е оспорена. Излага съображения, че не е спазен последователността при определяне на митническата стойност. Жалбоподателят претендира съда да постанови решение, с което да отмени оспореното решение на директора на Териториална дирекция Митница С.. Претендира разносните по делото, съобразно представен списък.

Ответникът - директора на Териториална дирекция Митница Б., чрез процесуалния си представител, счита жалбата за неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение. Представя писмена защита.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа

страна следното:

На 10. 11. 2020 г. с митническа декларация с № 20BG001007025224R5, жалбоподателят „Амичи 2018“ ЕООД, е поставил в Митнически пункт Пристанище Б. Център под митнически режим „допускане за свободно обръщение“ стока описана като „пътнически автомобил-катастрофирал“, марка „М.“ модел „СХ-5“, шаси №JM3KE2BE2D0111399 и дата на първоначална регистрация 01. 01. 2013 г.

Декларираната цена на стоката е 131800 CAD и митническа стойност 1656,99 лв., заплатени задължения – мито 165,70 лв. и ДДС 388,54 лв.

Във връзка с извършена последваща проверка с писмо рег. № 32-524237 / 23. 08. 2023 г. е дадена възможност на жалбоподателя да вземе становище и да представи допълнителни доказателства за действителната цена на вноса автомобил, като с писмо вх. № 32-567004/ 25. 09. 2023 г. жалбоподателят е изразил несъгласие с доводите на административния орган.

С Решение № 32-622832 / 08. 11. 2023 г. на директора на Териториална дирекция Митница Б. е извършена корекция на посочените данни в единния административен документ с № 20BG001007025224R5 / 10. 11. 2020 г., като е определена митническа стойност на стоката в размер на 6003,13 лв., вследствие на което са определени митнически задължения за довносяне, от които мито в размер на 434,61 лв. и ДДС в размер на 956,15 лв., както и лихви за забава, считано от 10. 11. 2020 г. Решението е връчено на 23. 11. 2023 г.

С жалба рег. № 32-663292 / 07. 12. 2023 г., „Амичи 2018“ ЕООД оспорва горепосоченото решение по съдебен ред.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Жалбата е подадена от надлежна страна и в законния срок, срещу подлежащ на съдебно обжалване индивидуален административен акт, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Обжалваното решение е издадено на основание разпоредби на Митническия кодекс на Съюза, като решение по прилагане на митническите разпоредби, като съдът приема, че същото е издадено от компетентен митнически орган по смисъла на § 1, т. 9 от ДР на ЗМ.

При издаването му обаче е допуснато съществено нарушение на административнопроизводствените правила и нарушение на материалния закон.

Видно е, че за да определи нова митническа стойност, ответника са позовава на получена информация от К. за стойността на изнесените моторни превозни средства.

В тази връзка в оспореното решение се сочи, че цената на моторното превозно средство при изнасянето му от К. е в размер на 4775 CAD.

Съдът намира, че неправилно е използвана тази стойност, тъй като не е спазена задължителната последователност, посочена в чл. 74 от М..

Съгласно чл. 74, § 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета, когато митническата стойност на стоките не може да се определи съгласно член 70, тя се определя, като се прилагат последователно букви от а) до г) от параграф 2, докато се стигне до първата от тези букви, по която може да се определи митническата стойност на стоките.

В конкретния случай, от страна на административния орган е направен формален опит за спазване на тези правила, като са изложени общи мотиви защо посочените

критерии са неприложими.

В § 2 на чл. 74 от М. са посочени няколко способа за определяне на митническата стойност, които са много по-достоверни от използвания метод от административния орган по §3 на чл. 74 от М., като до него следва да се стигне само ако е невъзможно използването последователно на другите методи.

Декларативното посочване, че няма други аналози не може да е достоверно, предвид факта, че ежедневно се внасят употребявания автомобили, като при освен това при липсата на друга възможност е следвало да се пристъпи към изчислителния метод, преди да се стигне до използвания от ответника.

В тази връзка следва да се отбележи, че по преписката е представена (стр. 61) справка за допуснати за свободно обращение автомобили марка Мазда в близък период по осъществения внос от жалбоподателя, като посочените два автомобила са с митническа стойност 2493 лв. и 3143 лв. посочените стойности са много близо до митническата стойност декларирана от жалбоподателя, като се вземе предвид, че вноса от него автомобил е с първоначална регистрация 2013 г., докато цитираните в справка са от 2015 г. и 2017 г.

В същото време, метода използван от ответника е неприложим, доколкото данните на които се позовава на базата на писмото от митническата администрация на К., неправилно не са зачетени представените документи за покупката на автомобилите от страна на жалбоподателя, които доказват декларираната митническа стойност.

Видно от представените извлечения от счетоводни сметки на жалбоподателя, вноса автомобил е записан именно с декларираната си пред митниците стойност, като няма значение, че това е станало доста по – късно от вноса.

В тази връзка следва да се отбележи, че от страна на жалбоподателя са представени доказателства за продажбата на вноса автомобил и същата е осъществена за 6000 лв. без ДДС, каквато стойност са приели митническата администрация с оспореното решение, без да държат сметка, че декларираната от жалбоподателя цел е покупката на катастрофирани автомобили и последваща продажба след ремонта им.

Доколкото безспорно е вносен катастрофирал автомобил, декларираната митническа стойност от жалбоподателя, на базата представената фактура за покупка напълно съответства на неговите характеристики, още повече, че са представени данни за осъществени вноса на подобни автомобили със сходни данни.

От друга страна, съгласно чл. 103, § 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 година за създаване на Митнически кодекс на Съюза, длъжникът не се уведомява за митническо задължение след изтичането на три години от датата, на която е възникнало митническото задължение.

Доколкото вносът е извършен с митническа декларация от 10. 11. 2020 г., крайния срок изтича на 10. 11. 2023 г., а оспореното решение е издадено на 08. 11. 2023 г., но е връчено на 23. 11. 2023 г., когато е изтекъл срока за взимане под отчет на митническото задължение.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД приема, че при издаването на обжалвания административен акт е налице съществено нарушение на административнопроизводствените правила и нарушение на материалния закон - отменителни основания по чл. 146, т. 3 и т. 4 от АПК.

При този изход на спора ще следва ответника да бъде осъден да заплати на жалбоподателя направените от същия разноски, каквото искане е направено своевременно в хода на делото. Съобразно представения списък на разноските се

претендират такива в размер на 1050 лв., от които 50 лв. държавна такса и 1000 лв. адвокатско възнаграждение, което е заплатено в брой. Съдът въпреки направеното възражение за прекомерност, намира че не са налице основания за намаляване размера на адвокатското възнаграждение, тъй като същото макар и да надвишава минимума съобразно материалния интерес определен по чл. 7, ал. 2, т. 2 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения съобразно материалния интерес по делото, не може да се приеме, че е прекомерн. Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 5 състав:

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на „Амичи 2018“ ЕООД, [населено място], Решение № 32-622832 / 08. 11. 2023 г. на директора на Териториална дирекция Митница Б..
ОСЪЖДА Агенция Митници: [населено място], [улица], да заплати на „Амичи 2018“ ЕООД, [населено място], ЕИК[ЕИК], направените по делото разноски в размер на 1050 (хиляда и петдесет) лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: